

НАСТАВАК ИСТРАЖИВАЊА – ПРИНЦЕЗА АЛЕКСАНДРА ОБРЕНОВИЋ

Трагом извора који нам је изнео „стогодишњу тајну“ да су Драга и Александар, пре брака, док су били у љубавној вези, у Бијарицу (у вили „Сашино“, маја 1897) родили кћер Лили,²⁰⁹ наставили смо утврђивање под сумњом да Лили није крштено име већ су је усвојитељи крстили именом Александра (можда по познатом оцу краљу?). У међувремену смо „интернет тумарањем“ пронашли новинске чланке шпанских и јужноафрич-

ких новина из којих доста, али не и довољно, са знајемо о животу и делу извесне принцезе Александре Обреновић која се представљала као кћер краља Александра и унука краља Милана.

Наиме, у јужноафричком дневнику „Rand Daily Mail“, од недеље 23. 10. 1954. новинар Б. Л. доноси текст под насловом „King's Grand-daughter Visits Rand“ – „Краљева унука посетила Ранд“, док неколико година касније, шпанске новине „Noches

СИКА 707/2. Лево, исечак странице јужноафричких новина „Rand Daily Mail“ – 1954. Испод слике пише: Др Александра „Ике“ Обреновић од Рима, унука Краља Милана од Србије, која је посетила Јоханезбург и који је јуче напустила због сафарија у Источној Африци. Крила која носи на реверу упућују да је она почасни капетан Италијанског ратног ваздухопловства. „Не, ја нисам удата“ – одговорила је принцеза Александра новинару Ранда. Десно, исечак из шпанских новина „Noches de Madrid“ – 1966. Фотограф Вагнер, принцеза Александра Обреновић и новинар Антено (принцеза је у Мадрид допутовала авионом Луфтхансе, која је откупила вилу „Сашино“ у Бијарицу)

²⁰⁹ Податак изнет на скупу чланова удружења *Време и моје право*, у Крушедолу 11. феб. 2010. на 109-годишњицу смрти краља Милана Обреновића.

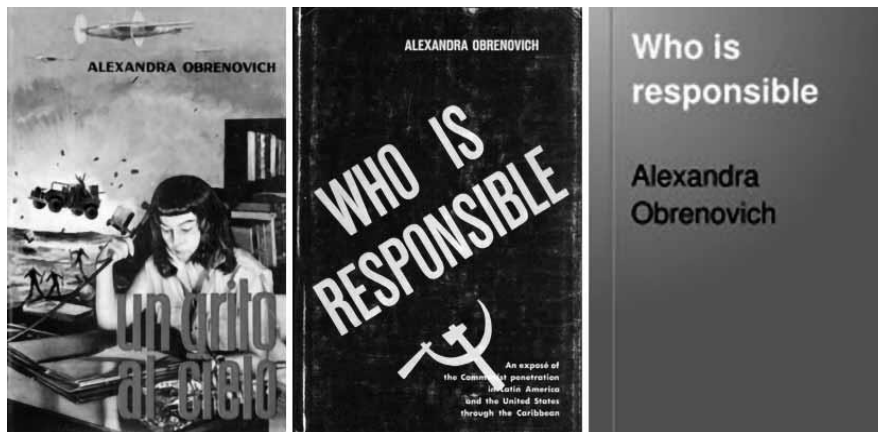
de Madrid“ – „Ноћи у Мадриду“, новинар Антено пише чланак под насловом „La princesa Aleksandra Obrnovich, escritora politica“ – „Принцеза Александра Обреновић, политички писац“. Чланци су у ствари разговори – интервјуи са принцезом Александром Обреновић у којима пише да је Александра кћи последњег српског краља Обреновића, унука краља Милана, доктор политичких и економских наука Оксфордског Универзитета (алиас др Ике), дипломац Хајделбершког Универзитета из области аеронаутичког инжењеринга, пилот (имала је петоседишни авион и 1890 часова лета), почасни капетан Италијанског ратног ваздухопловства и почасни пуковник авијације девет земаља, писац (објавила је девет књига из области међународне политике – *“Un grido al cielo”* – „Крик у небо“, трилогију *“Who is responsible”* – „Ко је одговоран“), сувласник ланца новина у Латинској Америци. Поред тога састављала се са шефовима држава, краљевима и председницима 82 земље, а говорила је и 11 језика међу којима кинески и арапски.

Александра је попут путописца много пропутовала (прелетела је цео свет) преко обе Америке, Европе и Африке до Аустралије, боравила је у Француској, Шпанији, Југославији (последњи пут 1945), Италији, у Риму је имала кућу...

СЛИКА 708/2. Принцеза Александра Обреновић, сним. око 1934; десно, Александра око 1954; испод слике је посвета на којој пише: *Мом пријатељу за разумевање за слободу и демократију у читавом свету!*

Обелодањено је доста квалитетних података али не и довољно за тачну идентификацију принцезе Александре Обреновић. И даље остаје питање где је и када рођена и од које мајке, када је и где умрла. То се из наведених новинарских чланака не може закључити.²¹⁰ Стога, будућим истраживачима историје династије Обреновић желимо више успеха.

СЛИКА 709/3. Књига принцезе Александре Обреновић, *“Un grido al cielo”* – „Крик у небо“ или „Критирање неба“, издавач Едиде, шифра књиге ME / 6153, текст на шпанском, штампана је 1960. у Каракасу (Венецуела), 306 страна, формат 16x24 цм, цена 12 евра; десно, други том књиге *“Who is responsible”* – „Ко је одговоран“ штампан је у Њујорку 1962. у којој пише о пенетрацији комунизма у Латинској Америци и САД кроз Карибе, изнете у експозеу југословенског дипломца са Оксфорда. Књига је 1966. штампана на енглеском и кинеском језику

²¹⁰ Ради даљег истраживања судбине принцезе Александре Обреновић за помоћ смо се са наведеним подацима обратили амбасадама Француске, Италије и Шпаније као и нашим амбасадама у тим државама (референтима за културу), нажалост, до данас (јун 2020) нема одговора – ни позитивног, а ни негативног.

